

Evangelí de la solemnitat de l'Assumpció de la Benaurada Verge Maria: amor diligent i humil

Evangelí i comentari en la solemnitat de l'Assumpció de la Benaurada Verge Maria. “Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya”. Tot en Maria reflecteix la joia de l'amor diligent, humil i després de si mateixa. Al cel tenim una mare que ens estima, ens somriu i ens ajuda amb cura.

Evangelí (Lc 1, 39-56)

Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judà, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors va exclamar amb totes les forces:

—Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de goig dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà.

Maria digué:

—La meva ànima magnifica el Senyor,

el meu esperit celebra Déu que em
salva,

perquè ha mirat la petitesa de la seva
serventa;

des d'ara totes les generacions em
diran benaurada,

perquè el Totpoderós obra en mi
meravelles;

el seu nom és sant,

i l'amor que té als qui creuen en ell

s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:

dispersa els homes de cor altiu,

derroca els poderosos del soli

i exalta els humils;

omple de béns els pobres,

i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a
Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Maria es va quedar uns tres mesos
amb ella, i després se'n tornà a casa
seva.

.....

Comentari

El dia joiós en què l'Església celebra
solemnement l'Assumpció de la
nostra Senyora en cos i ànima al cel,
l'Evangeli narra l'escena de la
visitació de Maria a la seva cosina
Elisabet.

Maria percep de seguida que Elisabet
és d'edat avançada i li caldrà ajuda a
l'últim tram de l'embaràs i a

l'infantament. Decideix superar totes les possibles incomoditats del viatge i “aquells dies” acudeix “de pressa a la Muntanya” (Lc 1, 39). L'evangelista no especifica si Josep acompanya la Mare de Déu; és lògic, però, que fos així perquè ja estaven desposats i l'estada duraria uns mesos.

Tot en Maria reflecteix la joia de l'amor diligent, humil i després de si mateixa. En efecte, la donzella de Natzaret acaba d'acceptar la seva vocació excelsa com a Mare de Déu. Aquest do inefable, però, no la retreu sobre si mateixa, sinó que la veiem desbordant d'esperit de servei i interès afectuós pels altres.

Sant Josepmaria s'agradava de meditar aquesta escena i d'aprendre virtuts cristianes de la naturalitat de Maria: “Benaurada ets perquè has cregut, diu Isabel a la nostra Mare. La unió amb Déu, la vida sobrenatural, comporta sempre la

pràctica atractiva de les virtuts humanes: Maria porta l'alegria a la llar de la cosina, perquè «porta» Crist” [1]. En un altre text suggereix: “Gira els teus ulls vers la Verge Maria i contempla com practica la virtut de la lleialtat. Quan Elisabet la necessita, l'Evangeli diu que hi acut *cum festinatione*, amb pressa alegre. Aprèn-ne!” [2].

Quan Maria hi arriba, enmig de l'alegria de les mares, el Baptista salta de goig al ventre d'Elisabet, iniciant així la seva missió de Precursor que anuncia l'arribada del Messies. I Elisabet s'omple de goig humilment que la visitava “la Mare del meu Senyor” (Lc 1, 43). És l'Esperit Sant, del qual estan plens Elisabet i el Baptista (cf. Lc 1, 15.41), qui els fa percebre la presència divina, encara que arribi amagada i humil. I serà el Paràclit qui ens ensenyarà a reconèixer el Senyor quan vingui a nosaltres, en els

sagraments i en les necessitats dels altres.

Així com el passatge de la visitació ens mostra a Maria plena de diligència i afany d'ajudar els altres per portar-los el seu Fill, també ara continua vivint amb nosaltres els esforços que va manifestar amb Elisabet.

El Papa Francesc ho expressava així: “La festa de l’Assumpció de Maria és un record per a tots nosaltres, especialment per a aquells afectats pels dubtes i la tristesa i que viuen amb la mirada abatuda, sense poder mirar cap amunt. Al llindar del cel hi ha una mare que ens espera i és la nostra mare. Ens estima, ens somriu i ens ajuda amb cura” [3].

Continuava el Papa explicant que Maria, “com tota mare, vol el millor per als seus fills i ens diu: «Ets preciós als ulls de Déu; no estàs fet per les petites satisfaccions del món,

sinó pels grans goigs del cel». Sí, perquè Déu és alegria, no tedi. Déu és alegria. Deixem-nos prendre per la mà de la Mare de Déu” [4].

[1] Sant Josepmaria, *Solc*, 371.

[2] *Idem*, 566.

[3] Papa Francesc, Àngelus, 15 d'agost del 2019.

[4] *Idem*.

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-solemnitat-de-lasumpcio-de-la-benaurada-verge-maria-amor-diligent-i-humil/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-solemnitat-de-lasumpcio-de-la-benaurada-verge-maria-amor-diligent-i-humil/) (11/08/2025)